

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K možnosti faktického oddlužení u podnikatelů

Možnost jednotlivců či domácností řešit svou tíživou ekonomickou situaci oddlužením - tzv. osobním bankrotem - již v českém právním řádu existuje 5 let a lze konstatovat, že je využívána masově. Tento právní institut má též poměrně velkou mediální publicitu a v současné době počet běžících oddlužení mnohonásobně převyšuje počet konkursů (ať již obchodních společností či jednotlivců).

Podstatou oddlužení ve formě plnění splátkového kalendáře je to, že dlužník musí po dobu 5 let vystačit pouze s životním minimem (ve výši stanovené zákonem) a zbytek svých příjmů poskytuje na plnění splátkového kalendáře ve prospěch věřitelů. V případě, že dlužník má nějaký hodnotnější majetek, mohou věřitelé rozhodnout, že oddlužení bude řešeno druhým v úvahu připadajícím způsobem, a to prodejem majetkové podstaty, tj. veškerého majetku dlužníka. Pokud jeden ze zmíněných způsobů oddlužení povede k uspokojení všech přihlášených pohledávek věřitelů dlužníka v rozsahu alespoň 30 %, může to vést k osvobození dlužníka od všech jeho zbývajících neuhrazených dluhů. Dlužník je tedy zpravidla motivován k řádnému výkonu zaměstnání a plnění všech dalších povinností dle insolvenčního zákona. Tato motivace dlužníka může být ve svém důsledku výhodná i pro věřitele, neboť eliminuje případy, kdy se dlužníci vrhají do vod šedé ekonomiky, pracují tzv. „načerno“ nebo jinak skrývají své skutečné příjmy. Zcela zásadní je ovšem podmínka, že do režimu oddlužení ve smyslu insolvenčního zákona se mohou dostat pouze nepodnikatelé. Osobám, které mají dluhy z podnikání nebo které by chtěly hradit své dluhy provozováním podnikatelské činnosti, je institut oddlužení zapovězen.

Téměř bez povšimnutí jak širší, tak i odborné veřejnosti ovšem zůstává skutečnost, že insolvenční zákon přesto poskytuje možnost, jak se *de facto* oddlužit, též samostatným podnikatelům (živnostníkům) či malým obchodním korporacím. Tuto možnost skýtá tzv. reorganizace. Ta je sice určena primárně velkým obchodním korporacím, ale za určitých předpokladů ji mohou využít též zmíněné další subjekty. Základním předpokladem je to, že dlužník v úpadku je schopen přesvědčit nadpoloviční většinu svých věřitelů (počítáno podle výše jejich pohledávek), že pro ně bude výhodnější řešit úpadek dlužníka reorganizací a nikoliv konkursem (tj. zpravidla prodejem majetku dlužníka). Dlužník konkrétně musí sestavit reorganizační plán, ve kterém uvede, jakým způsobem hodlá svoji úpadkovou situaci řešit. Při sestavování reorganizačního plánu úzce spolupracuje s vybranými věřiteli a má širokou škálu možností, co jim nabídne. V rámci reorganizačního plánu se například dlužník zaváže, že konkrétním způsobem sníží náklady na provoz svého podniku a v určitém časovém rámci splatí věřitelům určitou část jejich pohledávek. Není ani vyloučeno, že základem reorganizace budou investice či půjčky od třetích subjektů, které pak získají přednostní právo na vrácení svých investic (oproti uspokojení pohledávek dalších věřitelů). Splněním reorganizačního plánu zanikají práva všech věřitelů vůči dlužníkovi a práva třetích osob k majetku náležejícího do majetkové podstaty, které nebyly v plánu zohledněny. Jde tedy fakticky o osvobození dlužníka od všech jeho zbývajících neuhrazených dluhů.

Za situace, kdy průměrná míra uspokojení věřitelů v rámci konkursu dosahuje řádově pouze jednotek procent, tak bude nabídka dlužníka na uspokojení pohledávek jeho věřitelů v řádu desítek procent při reorganizaci pro věřitele mnohdy atraktivní, zvláště když jim transparentní insolvenční řízení umožní získat poznatky o celkové hospodářské situaci dlužníka. Drobných živnostníků či malých

obchodních společností, které na jedné straně nejsou schopny řádně plnit veškeré své závazky, na druhé straně ovšem mají fungující podnik s reálnou perspektivou, jsou přitom tisíce či možná desetitisíce. Je proto škoda, že se institut reorganizace dosud nedostal do povědomí širší veřejnosti a není příliš využíván.

Pokud Vás výše uvedené téma oslovilo, dovolujeme si pozvat Vás na seminář s názvem Vybrané praktické otázky insolvenčního práva a tzv. protišikanózní novela insolvenčního zákona, v jehož rámci se budeme výše uvedenému tématu též věnovat. Bližší informace o semináři naleznete v připojené pozvánce.

JUDr. Daniel Kaplan, LL.M.,
advokát a insolvenční správce

[HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Revoluční 3
110 00 Praha 1

Tel.: +420 227 629 700

Fax: +420 221 803 384

e-mail: info@hajekzrzavecky.cz

Insolvenční seminář v dubnu 2013

Dne 18. 4. 2013 se uskuteční seminář na téma „Vybrané praktické otázky insolvenčního práva a tzv. protišikanózní novela insolvenčního zákona“, a to v hotelu Čechie, Praha 8, ve spolupráci se společností SEKURKON s.r.o.

Přednášejícím bude JUDr. Daniel Kaplan, LL.M., advokát a insolvenční správce působící v HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o. Klienti této kanceláře mohou využít množstevní slevy 30 % z ceny semináře.

Bližší informace o semináři naleznete >>> [zde](#).

Další články:

- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Nejvyšší soud ČR: Úhrada úroků ze zápůjčky jako zvýhodňující jednání? Klíčový výklad k § 241 odst. 5 písm. b\) insolvenčního zákona](#)
- [K postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení](#)
- [K \(ne\)způsobilosti notářského zápisu jako exekučního titulu pro nařízení exekuce prodejem zástavy](#)
- [Promlčení pracovněprávních pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou](#)
- [Preventivní restrukturalizace](#)
- [Odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora: Je stát skutečně „posledním dlužníkem“?](#)
- [Odstoupení od smlouvy v insolvenčním řízení](#)
- [Zřízení exekutorského zástavního práva – právní rámec, dopady a judikatura](#)
- [Novela nařízení o insolvenčním řízení nabyla účinnosti – jaké přinesla změny?](#)